

OPPONENCIA

Gál Bence

Borkötő manufaktúra, Erdőbénye
MSc diplomatervéhez

A személyes élmények alapján választott zempléni település helytörténeti bemutatása és a kádárszakma hagyományainak ismertetése után a tervező a néhány fős kézműves műhely mellett teszi le a voksot. A helyszín kiválasztásakor fontos szempont, hogy a helyi borfesztivál újabb állomással gazdagodjon.

A központi fekvésű telkek közül jó érzéssel olyat talál, ahol a terepviszonyok miatt az ipari funkció nem zavarja a környezetét, és valószínűleg emiatt korábban is hasonló funkciók működtek. A szigetszerű telek a délnyugati oldalon a patak felé nyitott, míg a többi oldalon a terepemelkedés miatt egyre inkább a környező telkek terepszintje alá kerül. A beépítési lehetőségeket bemutató makettfotók alapján egyértelműen a választott tömör beépítés a jó irány.

Három oldalról betonfalas épületkontúrral a tervező tovább fokozza a zárt jelleget, míg a patak felé áttört faszerkezettel teremt vizuális kapcsolatot. A betonkontúr válaszol az utca túloldalára, kanyonszerű hatást idézve elő. A betonfalat felül áttört faszerkezet koronázza, ezzel utal az ipari épületek felülvilágítóira, és egyben kicsit lazít a tömör megjelenésen.

A bemutatott tetőváltozatok közül jól választ, az egységes fedés szépen összefogja szabálytalan alaprajzú tömeget. Az átriumos lyukasztatás megfelelően tagolja a formát, az átriumudvar ügyesen szervezi a működést. A funkcióelemzés eredményeként a tervező nagyon helyesen főként fedett-nyitott terekben gondolkodik. A szabálytalan kontúron belül az egyszerű geometrikus szerkesztés megnyugtató rendezettséget biztosít.

Az áttört homlokzat egymásra fésűsen épülő faszerkezete szép vízszintes struktúrát rajzol. Hogy a lehajlások ne legyenek zavarók, valószínűleg a valóságban kell majd közbenső megfogás is, pl. a struktúrát nem sűrítő acél távtartó tüskékkel vagy huzallal.

A tervet környezetbarát és racionális anyaghasználat jellemzi. Ugyanakkor a betonfal zsaluzásánál a realiztikus bambuszmintát szerkezetileg kicsit idegennek és túl konkrétan érzem. Szerencsésebb lett volna egy kevésbé felismerhető, felületi jellegű struktúra. Vagy olyan horizontális minta, ami a délnyugati faszerkezet sávozását vitte volna körbe a betonfalon, még jobban összefogva a megjelenést.

Egészséges környezettudatosság jellemzi a gépészeti megoldást. Hűtés nélkül, természetes szellőzéssel jó munkakörülményeket teremt, a megtermelt fahulladékkal fűt. Helyes felismerés, hogy az alacsony energiaigény egyelőre nem teszi reálissá a napenergia felhasználását.

A diplomatervet elfogadásra javaslom.

2013. június 25.

Hőnich Richárd DLA